

vel erindre, at han vil staae afmægtig ligeoverfor denne Bestemmelse i Octroyen, saalænge den gjælder. Den er ikke ophævet eller tilfigtet ophævet ved denne Bestemmelse i Loven, og det vil derfor være hans Sag ved tredie Behandling at stille Forslag om, at der skal skee Forandring i Nationalbankens Octroy; jeg antager imidlertid, at Hans Majestæts Regjering vil tage i Betænkning at gjøre det. — Jeg tillader mig at vende mig til Sagens Detail, og skal da først omtale de mindre betydelige Forslag. Under Nr. 39 har jeg med to ærede Folkethingsmænd stillet det Forslag, at der for hvert Barn under 15 Aar, som en Skatteyder har at forsørge, skal skee en Reduætion i hans Skatteindtægt med 25 Rd. Jeg skal ikke spille mange Ord derpaa, men kun tillade mig at bemærke, at min Anskuelse har været, at man skulde constituere som Ret, hvad der efter § 12 kun vil blive en Naadesag. Som Anbefaling for Forslaget under Nr. 41 maa jeg anføre, at det vist vil være nødvendigt; thi naar det gjøres til Pligt for Rigningscommissairerne, at de med Hensyn til Borgernes Selvangivelse skulle iagttage ubrødelig Tausshed, vil man dog neppe have, at det ogsaa skal gjælde i saadanne Tilfælde, hvor det opløses, at Selvangivelsen indeholder aabenbar Usandhed; dette er vistnok ogsaa Meningen, men jeg troer, at det vilde være hensigtsmæssigt, at dette blev udtrykkelig udtalt i den edelige Forsikring, Commissionens Medlemmer have at afgive, for at de ikke af Lovens Ord skulde ansee sig forhindrede fra at skride ind i alle de Tilfælde, hvor Skatteborgerne erklære Noget, som ikke stemmer overeens med Sandheden. Ved Endringsforslaget har jeg saaledes troet at gjøre Sagen mere praktisk. For at forforte Forhandlingerne skal jeg tage Endringsforslagene under Nr. 42 og 43 tilbage . . . .

Formanden: Endringsforslagene under Nr. 42 og 43 ere tagne tilbage; jeg veed ikke om Noget optager dem (Opbehold); de ere saaledes bortfaldne.

Feddersen: Endringsforslaget under Nr. 44 er kun en Redactionsforandring. Ved at sammenligne Begyndelsen af § 10 med Slut-

ningen af § 11 vil det sees, at § 10 begynder saaledes: „Ansættelsen til Indkomstskat skeer paa følgende Maade: Rigningscommissionen anslaaer efter bedste Skjønne, saavidt skee kan under Hensyn til de ovenfor givne Regler, hvad Vedkommendes Indtægt kan have været i det forløbne Aar“, og at det i Slutningen af § 11 hedder: „Rigningscommissionen har derhos efter bedste Skjønne at anslaae, hvad Indtægt de Skattepligtige, som ikke have brugt Selvangivelse, i Hensyn til Reglerne i § 8 kunne have haft i det sidste Aar“; jeg mener nu, at det er en Selvfølge, at der i disse to Tilfælde ikke kan følges forskellige Regler, men da Slutningen af § 11 efter min Formening er noget vildledende, er det Grunden til, at Endringsforslaget under Nr. 44 er fremkommet. — I Anledning af Endringsforslaget under Nr. 46 er det af den ærede Ordfører blevet bemærket, at Forslaget ikke omfatter alle Tilfælde, idet det jo ogsaa kunde skee, at en Interessent kom til at ansætte sin Medinteressent i Skat; jeg skal nu dertil bemærke, at jeg ikke seer rettere, end at det er Interessentkædens samlede Formue, som maa gjøres til Gjenstand for Beskatning, saa at altsaa den, der ansætter sin Medinteressent til Skat, kommer til at sætte sig selv i Skat. Jeg kan saaledes ikke see, at den gjorte Indvending kan betyde Noget, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Endringsforslaget til Thingets Opmærksomhed. Forslaget har vel fundet en højlig Modtagelse hos den høitærede Minister, men jeg tillader mig dog at troe, at der saavel for Thinget som for den høitærede Minister kunde være Anledning til at skjænke denne Sag Opmærksomhed, naar jeg minder om, at Forslaget, saaledes som det her foreligger, endogsaa i sine enkelte Ord stemmer med et lignende Forslag, der i sin Tid blev affattet af det Udvalg, som i 1850 og 51 forhandlede Indkomstskatloven, og hvoraf den nuværende høitærede Indreminister tillige med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) vare Medlemmer. Da der saaledes er en fuldkommen Overensstemmelse mellem mit Forslag under Nr. 46 og Udvalgets Forslag fra 1850—1851, vilde det undre mig meget, om den høitærede Minister nu vilde udtale sig mod det, som han tidligere var